

РЕШЕНИЕ

№ 7145

гр. София, 20.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13 състав, в публично заседание на 13.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора ДИМИТРОВ, като разгледа дело номер **10214** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Жалбоподателят [фирма], ЕИК по Булстат[ЕИК], със седалище [населено място], [улица], представлявано от Б. Димитров М. оспорва Ревизионен акт /РА/ №[ЕИК]/ 26.04.2011 г., издаден от А. К. К., главен инспектор по приходи в ТД на НАП – С., потвърден в обжалваната част от директора на дирекция ОУИ при ЦУ на НАП с решение № 1831/ 17.10.2011 г. относно отказан данъчен кредит в размер на 262026,89 лева по фактури, издадени от [фирма], ЕООД С. 97 Ко, ЕООД Квант Систем, ЕООД А. И., ЕООД И. С. Ко за данъчни периоди м.08,2007; м.09,2007; м.10,2007; м.11,2007; м.12,2007; м.01,2008; м.06,209; м.07,2009; м.08,2009; м.09,2009; м.10,2009; м.12,2009; м.01,2010; м.02, 2010 год и лихва за забава в размер на 54968,01 лв.

В жалбата е въведено оплакване, че в описаната част ревизионният акт е незаконосъобразен, явно необоснован и немотивиран. Твърди, че в рамките на производството са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Счита, че ревизионният акт е постановен в противоречие с практиката на СЕС.

Искането до съда е за постановяване отмяна на ревизионния акт и за присъждане на разноски.

Ответникът – Директорът на дирекция ”ОУИ” при ЦУ на НАП – [населено място], чрез представител по пълномощие моли съда да отхвърли жалбата по

съображения, изложени в мотивите на решението на Директора на ДОУИ. Претендира разноски.

СГП редовно уведомена чрез своя представител намира жалбата за неоснователна.

От фактическа страна се установява:

Със заповед №1010518/01,12,2010 год, издадена от Е. А. В., началник сектор „Ревизии” Дирекция „Контрол” - ТД на НАП С., връчена на 09.12.2012 г. на пълномощник на дружеството, е възложена ревизия на [фирма], в чиито обхват са включени и задължения по ЗДДС за данъчен период 13,08,2007-31,10,2010 г и по ЗКПО за периода 20,07,2007-31,12,2009. Компетентността на издателя на ЗВР се установява от заповед № РД-01-6/ 04.01.2010 г. на директора на ТД на НАП С..

Екземпляр от ревизионния доклад №1010518/23,03,2011 е получен от пълномощника на дружеството Г. М. на 29.03.2011 г.

Фактическите констатации и изводи на екипа са потвърдени от издателя на РА №[ЕИК]/ 26.04.2011 г., съобщен на управителя на ЕООД Монтажи Ко на 28.04.2011 г. Същият е издаден въз основа на заповед за определяне на компетентен орган № К 1010518/28,03,2011 год, издадена от Е. А. В., с която е определен А. К. К. за компетентен орган да издаде ревизионния акт.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с вх. № 53-06-1641/ 12.05.2011 г. по описа на Д „ОУИ” С., т.е. в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК. След пълното комплектуване жалбата с ревизионната преписка е депозирана у решаващия орган на 17.05.2011 г. На основание чл. 156 ал. 7 от ДОПК е сключено споразумение за продължаване на срока за произнасяне на Директора на ДОУИ.

С решение № 1831/ 17.10.2011 г. директорът на Дирекция „ОУИ” е потвърдил обжалвания пред него РА в оспорваната по делото част относно отказан данъчен кредит в размер на 262026,89 лева по фактури, издадени от [фирма], ЕООД С. 97 Ко, ЕООД Квант Систем, ЕООД А. И., ЕООД И. С. Ко за данъчни периоди м.08,2007; м.09,2007; м.10,2007; м.11,2007; м.12,2007; м.01,2008; м.06,2009; м.07,2009; м.08,2009; м.09,2009; м.10,2009; м.12,2009; м.01,2010; м.02,2010 год и лихва за забава в размер на 54968,01 лв..

В рамките на административното производство се е установила следната фактическа обстановка: Основната дейност на Монтажи Ко ЕООД през ревизирия период е общо строителство на сгради и строителни съоръжения. За данъчни периоди м.08,2007; м.09,2007; м.10,2007; м.11,2007; м.12,2007 и м.01,2008 год не било признато право на данъчен кредит в размер на 61246,77 лв по фактури, издадени от М. Лес ЕООД, ЕИК:[ЕИК]. Било изпратено искане за извършване на насрещна проверка № 2245-1010518-3/27,12,2010 год относно М. Лес ЕООД. Резултатите били обективирани в протокол за извършена насрещна проверка № 2245-1010518-3/03,02,2011 год, удостоверяващ връчване по реда на чл. 32 от ДОПК, поради обстоятелството, че на адреса по седалището на дружеството не бил открит управителя или упълномощено от него лице. В законоустановения срок не били представени изисканите документи, справки и писмени обяснения от дружеството. При извършената служебна проверка се установило, че спорните фактури са включени в дневника за продажби и справка декларация по ЗДДС за съответния период. Не били установени данни относно осчетоводяването на извършеното плащане между контрагентите, предходни доставчици за извършени услуги, кадрова и техническа обезпеченост за извършване на доставката. Проверяването лице не било представило

договори, анекси, приемо-предавателни протоколи и други документи, свързани с възлагането и изпълнението на доставката. От страна на Монтажи и Ко ЕООД били представени спорните фактури с предмет на доставките „полагане на контролни кабели” и полагане на силови кабели, актове за установяване на извършеното и заплащане на натурални видове СМР, обр.19, дневници за продажбите и СД за ревизираните периоди, хронологични описи на счетоводна сметка 401, банкови извлечения за извършени разплащания, договор за изпълнение на СМР от 01.08.2007 год и анекс към него от 20.10.2007 г, за извършването на електромонтажни работи на обект ”В. стан с пещ” в Стомана И. АД-П., както и договор за СМР от 03.08.2007 год между Монтажи КО ЕООД-изпълнител и ПМУ П. ООД-възложител за същия обект. Приходната администрация е приела, че за изпълнението на доставките, осъществени от М. Лес ЕООД е необходима определена материална, техническа и кадрова обезпеченост, с каквато М. Лес ЕООД не разполагал. Установено било, че последният не бил наел работници със специфични умения-електро монтьори, т.е че липсват доказателства доставчикът реално да е извършил фактурираните услуги. Т.е не бил налице състава на чл.9 във вр.чл.25 от ЗДДС.

За данъчен период м.08.2009 не било признато право на данъчен кредит в размер на 315 лв по фактури, издадени от С. 97 и КО ЕООД, ЕИК:[ЕИК]. Било изпратено искане за извършване на насрещна проверка № 2245-1010518-4/27,12,2010 год относно С. 97 и КО ЕООД. Резултатите били обективирани в протокол за извършена насрещна проверка № 2245-1010518-4/15,02,2011 год, удостоверяващ връчване по реда на чл.32 от ДОПК, поради обстоятелството, че на адреса по седалището на дружеството не бил открит управителя или упълномощено от него лице. В законоустановения срок не били представени изискваните документи, справки и писмени обяснения от дружеството. При извършената служебна проверка се установило, че спорните фактури са включени в дневника за продажби и справка декларация по ЗДДС за съответния период. Не били установени данни относно осчетоводяването на извършеното плащане между контрагентите, предходни доставчици за извършени услуги, кадрова и техническа обезпеченост за извършване на доставката. Проверяването лице не било представило договори, анекси, приемо-предавателни протоколи и други документи, свързани с възлагането и изпълнението на доставката. От страна на Монтажи и Ко ЕООД били представени спорните фактури с предмет на доставката „демонтаж на кабел по договор”, договор от 24.11.2008, съгласно който Монтажи КО ЕООД бил изпълнител на СМР на обект ”Първи метродиаметър-част електро”, копия от фактури и актове за установяване на извършването и заплащането на натурални видове СМР, обр.19, от които е видно, че е актуван демонтаж на 1800 м кабел. Съпоставяйки документите органите по приходите установили разлика в количествата на демонтирания от С. 97 и КО ЕООД кабел и актуваните от възложителя на Монтажи КО ЕООД. Приходната администрация е приела, че за изпълнението на доставките, осъществени от С. 97 и КО ЕООД е необходима определена материална, техническа и кадрова обезпеченост, с каквато С. 97 и КО ЕООД не разполагал. Установено било, че последният не бил наел работници със специфични умения-електро монтьори, т.е че липсват доказателства доставчикът реално да е извършил фактурираните услуги. Т.е не бил налице състава на чл.9 във вр.чл.25 от ЗДДС.

За данъчен период м.07.2009 не било признато право на данъчен кредит в размер на 1775,90 лв по фактури, издадени от Квант систем ЕООД, ЕИК:[ЕИК]. Било изпратено

искане за извършване на насрещна проверка № 2245-1010518-1/27,12,2010год относно Квант систем ЕООД. Резултатите били обективирани в протокол за извършена насрещна проверка № 2245-1010518-1/10,02,2011год, удостоверяващ връчване по реда на чл.32 от ДОПК, поради обстоятелството, че на адреса по седалището на дружеството не бил открит управителя или упълномощено от него лице. В законоустановения срок не били представени изисканите документи, справки и писмени обяснения от дружеството. При извършената служебна проверка се установило, че спорните фактури са включени в дневника за продажби и справка декларация по ЗДДС за съответния период. Не били установени данни относно осчетоводяването на извършеното плащане между контрагентите, предходни доставчици за извършени услуги, кадрова и техническа обезпеченост за извършване на доставката. Проверяването лице не било представило договори, анекси, приемо-предавателни протоколи и други документи, свързани с възлагането и изпълнението на доставката. От страна на Монтажи и Ко ЕООД били представени спорните фактури с предмет на доставката „тръби стоманени Ф 377 и Ф 168”, акт обр.12 от 30,09,2009, както и фактура №70/08,10,2009 за частично плащане на изпълнени СМР, издадена от Монтажи КО на Сдружение М. Д.. От обясненията на жалбоподателя се установило, че закупените материали са използвани във връзка с изпълнението на обект ”Автомогистрала Л.-реконструкция на инженерни мрежи”. Поради липсата на аналитично отчитане на разходите по обекти в счетоводството на дружеството жалбоподател приходната администрация приела, че липсват доказателства доставчикът реално да е извършил фактурираните услуги. Т.е не бил налице състава на чл.6 във вр.чл.25 от ЗДДС.

За данъчен период м.06,2009 не било признато право на данъчен кредит в размер на 23387,82 лв по фактури, издадени от А. И. ЕООД, ЕИК:[ЕИК]. Било изпратено искане за извършване на насрещна проверка № 2245-1010518-2/27,12,2010год относно А. И. ЕООД. Резултатите били обективирани в протокол за извършена насрещна проверка № 2245-1010518-7/19,01,2011год, удостоверяващ връчване по реда на чл.32 от ДОПК, поради обстоятелството, че на адреса по седалището на дружеството не бил открит управителя или упълномощено от него лице. В законоустановения срок не били представени изисканите документи, справки и писмени обяснения от дружеството. При извършената служебна проверка се установило, че спорните фактури са включени в дневника за продажби и справка декларация по ЗДДС за съответния период. Не били установени данни относно осчетоводяването на извършеното плащане между контрагентите, предходни доставчици за извършени услуги, кадрова и техническа обезпеченост за извършване на доставката. Проверяването лице не било представило договори, анекси, приемо-предавателни протоколи и други документи, свързани с възлагането и изпълнението на доставката. От страна на Монтажи и Ко ЕООД били представени спорните фактури с предмет на доставката „материали по опис” и приемо предавателни протоколи към тях. От обясненията на жалбоподателя се установило, че закупените материали били използвани за изпълнение на обект С. център-гр.С., по договор от 23,06,2009год сключен с Н.-клон Б.. Приходната администрация приела, че съгласно представения договор материалите за осъществяването СМР са за сметка на Н. клон Б.. Поради липсата на аналитично отчитане на разходите по обекти в счетоводството на дружеството жалбоподател приходната администрация приела, че липсват доказателства доставчикът реално да е извършил фактурираните услуги. Т.е не бил налице състава на чл.6 във вр.чл.25 от ЗДДС.

За данъчен период м.08,2009,м.09,2009,м.10,2009г, м.12,2009; м.01,2010;м.02,2010год не било признато право на данъчен кредит в размер на 175301,41 лв по фактури ,издадени от И. С. Ко ЕООД,ЕИК:[ЕИК].Било изпратено искане за извършване на насрещна проверка № 2245-1010518-6/27,12,2010год относно И. С. Ко ЕООД. Резултатите били обективирани в протокол за извършена насрещна проверка № 2245-1010518-6/21,01,2011год,удостоверяващ връчване по реда на чл.32 от ДОПК,поради обстоятелството,че на адреса по седалището на дружеството не бил открит управителя или упълномощено от него лице.В законоустановения срок не били представени изисканите документи,справки и писмени обяснения от дружеството. При извършената служебна проверка се установило,че спорните фактури са включени в дневника за продажби и справката декларация по ЗДДС за съответния период с изключение на фактура № 443/11,09,2009.Не били установени данни относно осчетоводяването на извършеното плащане между контрагентите,предходни доставчици за извършени услуги,кадрова и техническа обезпеченост за извършване на доставката.Проверяването лице не било представило договори,анекси,приемо-предавателни протоколи и други документи,свързани с възлагането и изпълнението на доставката.От страна на Монтажи и Ко ЕООД били представени спорните фактури с предмет на доставката „СМР по договор”,”услуги” и „изкопни работи”,актове за установяване на извършването и заплащането на натурални видове СМР,обр.19,фискални бонове за разплащанев брой,хронологичен опис на счетоводни сметки 401 и 501.От ревизиращия орган било установено,че към издадените фактури от И. С. ко ЕООД били прикрепени фискални бонове ,издадени от фискално устройство различно от това,което било регистрирано от доставчика в ТД на НАП.Т.е издадените фискални бонове не отговаряли на разпоредбата на чл.118 ал.3 от ЗДДС и не могли да служат като доказателство за извършено разплащане по документираните с процесните фактури доставки на услуги.Поради липсата на аналитично отчитане на разходите по обекти в счетоводството на дружеството жалбоподател приходната администрация приела,че липсват доказателства доставчикът реално да е извършил фактурираните услуги.Т.е не бил налице състава на чл.9 във вр.чл.25 от ЗДДС.

При изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от кодекса. Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, където са подробно изложени фактическите констатации и съображения на екипа.

Пред настоящата инстанция като доказателства от страна на жалбоподателя бе ангажирано назначаването на СТЕ и ССЕ.От заключенията на същите,прието в с.з. на 08,05,2012година и 09,10,2012,които съдът кредитира като обективни и логични,неоспорени от страните и съответстващи на останалите доказателства по спора се установява,че по отношение на обекта „В. цех на Стомана индъстри АД”-на вещото лице бил отказан достъп от страна на собственика;за обект „Разширение М.-Метростанция 8 [населено място]” мястото,където са извършвани работите-тунела на метрото –достъпът е невъзможен,поради факта,че метрото е в експлоатация;за обект

автомагистрала Л.-трудно е след близо две години да се провери точно къде и какво е извършено;за С. Ц. [населено място]-е извършен оглед само в сутерен на кота -2;В експлоатационните коридори както и в офисните етажи не бил осигурен достъп,поради отсъствието на собствениците на сградата.По отношение на ЕООД М. Лес от огледа на място,съспоставката с кабелния журнал,наличните по делото документи,видовете работи,предмет на фактурите и актове образец 19-полагане на контролни и силови кабели,присъединяването им и маркирането им към мрежата по договор от 01,08,2007год,сключен между Монтажи Ко ЕООД-възложител и М. лес ЕООД –изпълнител,приложение №1 и анекс от 28,12,2007год,са изпълнени от ЕООД М. Лес и съответстват на количествата и стойностите,отразени в протоколи образец 19.Изградена била кабелна мрежа във връзка с изпълнението на задължение на Монтажи Ко ЕООД към ПМУ П.,като поседният като възложител е приел изпълнените от Монтажи КО ЕООД електро монтажни работи.Технологично без извършване на услугите от М. Лес ЕООД е невъзможно използването на валцовъчния стан и пещта.Предоставените услуги са измерими и видими,а доставката е част от дълготраен актив,собственост на Стомана И. АД,който се използва в основната му икономическа дейност.Плащанията по въпросните доставки са извършени по банков път.По отоншение на С. 97 и КО ЕООД за обект Разширение на М.-С.,Първи метро център-част електро се установява от договор от 10,07,2009год с предмет монтаж и демонтаж на контролни кабели,съгласно договор от 24,11,2008год,сключен между Монтажи Ко ЕООД и С. И. АД,актове обр.19 за приемане на извършените СМР,че въпросните видове работи са изпълнени,още повече,че те са предхождали работите,извършени в последствие от Монтажи КО ЕООД.Касае се за демонтаж на кабел,захранващ тунело пробивната машина по време на изпълнение на изкопа на тунела.По отношение на И. С.- Ко ЕООД за обект Автомагистрала Л.-видовете работи са изпълнени съгласно договор от 01,06,2009год за извършване на изкопни работи за изместване на газопровод на обект автомагистрала Л.,приети от възложителя Монтажи Ко ЕООД съгласно издадени актове обр.19 от №1 до№47.Договорът бил сключен във връзка с договор от 20,03,2009год между Монтажи Ко ЕООД и Сдружение М. Д.-възложител с предмет изпълнение и реконструкция на инженерни мрежи на обект Автомагистрала Л..Допълнително били представени двустранно подписани констативни актове и актове обр.12,потвърждаващи количествата на извършените работи,отразени в актове обр.19.Фактът,че има различия между количествата на изкопните работи,актувани от И. С. Ко ЕООД към Монтажи Ко ЕООД и тези актувани от Монтажи Ко ЕООД към Сдружение М. Д. се дължали на това,че имало неуредени плащания ,за които били отправяни множество писма.По отношение на А. И. ЕООД за обект С. Ц. С. се установява,че доставките са извършени във връзка с изпълнение на договор от 23,06,2009г,сключен между Н. Б. К.-възложител и Монтажи Ко ЕООД изпълнител и касаещ изграждане на инсталации за електрическата система на обекта.Към експертизата е представена справка –обобщение на доставените материали,съпоставени с акове обр.19,изготвени от Монтажи ко ЕООД към възложителя.Същите доказват реалността на доставката. По отношение на Квант Систем ЕООД за

обект автомагистрала Л. се установява, че доставките били извършени във връзка с доставката на тръби по повод изграждане на инженерни мрежи на Автомагистрала Л., приети с акт обр.12 от 30,09,2009 за приемане на работата и вложените материали. Същото се потвърждавало с допълнително представения приемо предавателен протокол от 27,07,2009, така и с акт обр.19 от 07,10,2010 за км :5+050-раздел 3 от протокола. Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и логично.

От заключението на допуснатата ССЕ с вещо лице М. Г. се установява следното: Процесните фактури от доставчиците М. Лес ЕООД, С. 97 и КО ЕООД, И. С. Ко ЕООД, А. И. ЕООД и Квант Систем ЕООД в счетоводството на Монтажи Ко ЕООД са осчетоводени, като са взети предвид следните счетоводни операции: д-т с/ка 602-Разходи за външни услуги; д-т с/ка 302-Материали; д-т с/ка 4531-ДДС на покупките и д-т с/ка 401-доставчици. Процесите фактури са платени от Монтажи КО ЕООД в брой с фискални бонове, по банков път, подробно отразени по доставчици и фактури в констативно съобразителната част на експертизата. Процесните фактури са отрезени в дневниците за покупките по ДДС за съответните периоди в справките декларации и са подадени в ДС на НАП. За ЕООД С. 97 и КО, за Квант Систем ЕООД няма друга информация, от която да се установи как са осчетоводени процесните фактури и дали преведените от Монтажи Ко ЕООД парични средства са осчетоводени като приходи от продажба. За доставчиците М. Лес ЕООД, И. С. КО ЕООД и А. И. ЕООД информация експертизата е получила от счетоводителя, който обслужва тези дружества, а също и жалбоподателя. Процесните фактури, издадени от М. Лес ЕООД били отразени в дневниците за продажбите и справките декларации по ДДС и е начислен дължимия ДДС в с/ска 4532- Начислен данък за продажбите; Фактурите били платени от Монтажи Ко ЕООД, но дали са отразени като приход в счетоводството на М. Лес ЕООД не би могъл да се даде отговор, тъй като на вещото лице не били предоставени съответните аналитични ведомости. За ЕООД А. инженеринг фактурите били осчетоводени като били взети следните счетоводни операции: д-т с/ка 411 Клиенти; к-т с/ка 4532 Начислен ДДС на продажби; к-т с/ка 702 приходи от продажби; Процесните фактури били платени в брой и осчетоводени в с/ка 501-Каса и с/ка 702 – приходи от продажби като приходи от продажби. За ЕООД И. С. Ко фактурите били осчетоводени като били взети следните счетоводни операции: д-т с/ка 411 Клиенти; к-т с/ка 4532 Начислен ДДС на продажби; к-т с/ка 702 приходи от продажби; Процесните фактури били платени в брой, но от счетоводството на доставчика не била предоставена обратна ведомост на с/ка каса, от която да се установи как са осчетоводени платените от Монтажи КО ЕООД суми по процесните фактури. Фактура № 443/11,09,2009г за 22032 лв не била осчетоводена в с/ка 411 Клиенти и не е отразена в дневника за продажбите за месец септември 2009год. Задълженията на Монтажи Ко ЕООД по ЗДДС за процесните данъчни периоди са приложени в таблица, от която се установява, че пълния размер на данъка по процесните фактури е 262007,39 лв. Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и логично. При така изложената фактическа обстановка, съдът формира и своите правни

изводи-

По отношение на данъчни периоди м.08,2007;м.09,2007;м.10,2007; м.11,2007; м.12,2007 и м.01,2008год и непризнато право на данъчен кредит в размер на 61246,77 лв по фактури ,издадени от М. Лес ЕООД:приетите допълнително писмени доказателства,представени от жалбоподателя-фактури,актове образец 19,банкови документи,удостоверяващи плащане по същите,съответствие между фактурираните количества и тези,отразени в актовете обрз.19,трудови договори и справки по реда на чл.62 от КТ,извлечения от ведомости за заплати,както и кабелен журнал за обект В. цех на Стомана И. АД по категоричен начин удостоверяват реалността на доставката.В тази насока заключението на съдебно техническата експертиза установи,че полаганите контролни и силови кабели са изпълнени от М. Лес ЕООД,а количествата им съответстват на протоколите обр.19. Изградена била кабелна мрежа във връзка с изпълнението на задължение на Монтажи Ко ЕООД към ПМУ П.,като поседният като възложител е приел изпълнените от Монтажи КО ЕООД електро монтажни работи.Технологично без извършване на услугите от М. Лес ЕООД е невъзможно използването на валцовъчния стан и пещта.Предоставените услуги са измерими и видими,а доставката е част от дълготраен актив,собственост на Стомана И. АД,който се използва в основната му икономическа дейност.Плащанията по въпросните доставки са извършени по банков път.От тази гледна точка и като се съобрази заключението на ССЕ,според което фактурите са осчетоводени редовно и при двете дружества,отразени са в дневника за продажбите и СД за съответните периоди и дължимия ДДС е начислен в с/ка 4532 ,съдът намира ,че приходната администрация незаконосъобразно е отказала признаването на право на данъчен кредит в размер на 61246,77 лв по доставките,извършени от М. Лес ЕООД.Налице са всички предпоставки за възникването на правото на данъчен кредит по смисъла на чл.68-71 от ЗДДС,както и реалност на извършената услуга по смисъла на чл.9 и чл.25 от ЗДДС.Ето защо и за посочените по горе данъчни периоди ревизионния акт следва да бъде отменен ,в частта за не признато право на данъчен кредит на Монтажи Ко ЕООД за сумата от 61246,77 лв и съответните лихви от 25199,33 лв.

По отношение на данъчен период м.08,2009 и непризнато право на данъчен кредит в размер на 315 лв по фактури ,издадени от С. 97 и КО ЕООД: приетите допълнително доказателства,представени от жалбоподателя: договор от 24,11,2008год между Монтажи Ко ЕООД и С. И. АД,фактури и актове обр.19 за приемане на работата,писмено обяснение за характера на услугата,както и договор между Монтажи КО ЕООД и С. 97 и КО ЕООД и приемо предавателен протокол по категоричен начин удостоверяват реалността на доставката.В тази насока заключението на съдебно техническата експертиза установи,че монтажа и демонтажа на контролни кабели са изпълнени от С. 97 и КО ЕООД,а количествата им съответстват на приемо предавателния протокол ,още повече,че те са предхождали работите,извършени в следствие от Монтажи КО ЕООД.Касае се за демонтаж на кабел,захранващ тунело пробивната машина по време на изпълнение на изкопа на тунела за метротото.Технологично без извършване на услугите от С. 97 и КО ЕООД не е било възможно М. АД [населено място] да

използва част електро от обекта.Доставката е налице и е част от дълготраен актив ,собственост на М. АД С. и се използва в основаната му икономическа дейност.От тази гледна точка и като се съобрази заключението на ССЕ,според което фактурата е осчетоводена редовно и при двете дружества,отразена е в дневника за продажбите и СД за съответния период и дължимия ДДС е начислен в с/ка 4532 ,съдът намира ,че приходната администрация незаконосъобразно е отказала признаването на право на данъчен кредит в размер на 315 лв по доставките,извършени от С. 97 и КО ЕООД.Налице са всички предпоставки за възникването на правото на данъчен кредит по смисъла на чл.68-71 от ЗДДС,както и реалност на извършената услуга по смисъла на чл.9 и чл.25 от ЗДДС.Ето защо и за посочените по горе данъчен период ревизионният акт следва да бъде отменен ,в частта за непризнато право на данъчен кредит на Монтажи Ко ЕООД за сумата от 315 лв и съответните лихви.

По отношение на данъчен период м.07,2009 и непризнато право на данъчен кредит в размер на 1775,90 лв по фактури ,издадени от Квант систем ЕООД приетите допълнително доказателства,представени от жалбоподателя:акт образ.12 от 30,09,2009 за приемане на работата и вложените материали, фактури и документи за плащането им по банков път;фактура № 164/06,09,2009г с издател ЕТ Г. Б.-Б.-предходен доставчик на тръбите,договор за наем на МПС от 16,06,2009г,склучен между Е. П. ЕООД и Квант систем ЕООД за наемане на превозни средства,контролни талони за същите,приемо предавателен протокол от 18,06,2009год за предаване на МПС съгласно договора,приемо предавателен протокол за доставените материали от ЕООД Квант систем и акт образец 19 от 07,10,2010г за км5+050 по категоричен начин установяват реалността на доставката. В тази насока заключението на съдебно техническата експертиза установи,че доставките били извършени във връзка с доставката на тръби по повод изграждане на инженерни мрежи на Автомагистрала Л.,приети с акт обр.12 от 30,09,2009 за приемане на работата и вложените материали.Същото се потвърждавало с допълнително представения приемо предавателен протокол от 27,07,2009,така и с акт обр.19 от 07,10,2010 за км :5+050-раздел 3 от протокола. Доставката е налице и е част от дълготраен актив ,приет по надлежния начин съгласно ЗУТ от Сдружение М. Д. и се използва в основаната му икономическа дейност.От тази гледна точка и като се съобрази заключението на ССЕ,според което фактурата е осчетоводена редовно и при двете дружества,отразена е в дневника за продажбите и СД за съответния период и дължимия ДДС е начислен в с/ка 4532 ,съдът намира ,че приходната администрация незаконосъобразно е отказала признаването на право на данъчен кредит в размер на 1775,90 лв по доставките,извършени от Квант Систем ЕООД.Налице са всички предпоставки за възникването на правото на данъчен кредит по смисъла на чл.68-71 от ЗДДС,както и реалност на извършената доставка по смисъла на чл.6 и чл.25 от ЗДДС.Ето защо и за посочените по горе данъчен период ревизионният акт следва да бъде отменен ,в частта за непризнато право на данъчен кредит на Монтажи Ко ЕООД за сумата от 1775,90 лв и съответните лихви от 301,16 лева.

По отношение на данъчен период м.06,2009 и непризнато право на данъчен

кредит в размер на 23387,82 лв по фактури ,издадени от А. И. ЕООД,приетите допълнително доказателства,представени от жалбоподателя: договор от 23,06,2009г между Н. Б. К. и Монтажи КО ЕООД и анекс към същия ,фактури,ведно с протоколи към тях,обяснителна записка;извлечение от счетоводна сметка 501/411 за осчетоводяването на фактурите,издадени от Монтажи Ко ЕООД,договор за отложено плащане сключен между А. И. ЕООД и Монтажи Ко ЕООД от 28,04,2009-приложение №1 към договора и фактури с опис на материалите и приемо предавателни протоколи,както и актове обр.19 за обект С. център по категоричен начин удосотверяват реалността на доставките. В тази насока заключението на съдебно техническата експертиза установи,че доставките са извършени във връзка с изпълнение на договор от 23,06,2009г,сключен между Н. Б. К.-възложител и Монтажи Ко ЕООД изпълнител и касаещ изграждане на инсталации за електрическата система на обект С. Ц. С..Към експертизата е представена справка –обобщение на доставените материали,съпоставени с акове обр.19, изготвени от Монтажи ко ЕООД към възложителя.Същите доказват реалността на доставката.Също така следва да се съобрази и факта,че с анекс към договора от 23,06,2009год страните Н. Б. К. и Монтажи КО ЕООД са се споразумели ,в случай че Н. не може да осигури материали ,това да направи Монтажи КО ЕООД,като при влагането им в обекта същите ще бъдат префактурирани на Н..В тази насока и поради сключения договор за отложено плащане между А. И. ЕООД и Монтажи КО ЕООД за доставка на материали са се извършвали доставките по процесните фактури.Инсталацията в С. Ц. е изградена и това се установи безспорно от заключението на СТЕ,и същата е приета от Н. Б. клон-т.е използва се за последваща икономическа дейност. От тази гледна точка и като се съобрази заключението на ССЕ,според което фактурите са осчетоводени редовно и при двете дружества,отразени са в дневника за продажбите и СД за съответния период и дължимия ДДС е начислен в с/ка 4532,фактурите са платени в брой и са осчетоводени по сч.с/ка 501-каса и 702-приходи от продажби ,съдът намира ,че приходната администрация незаконосъобразно е отказала признаването на право на данъчен кредит в размер на 23387,82 лв по доставките,извършени от А. И. ЕООД.Налице са всички предпоставки за възникването на правото на данъчен кредит по смисъла на чл.68-71 от ЗДДС,както и реалност на извършената доставка по смисъла на чл.6 и чл.25 от ЗДДС.Ето защо и за посочените по горе данъчен период ревизионният акт следва да бъде отменен ,в частта за непризнато право на данъчен кредит на Монтажи Ко ЕООД за сумата от 23387,82 лв и съответните лихви от 4207,70 лева.

По отношение на данъчен период м.08,2009,м.09,2009,м.10,2009г, м.12,2009; м.01,2010;м.02,2010год и не признато право на данъчен кредит в размер на 175301,41 лв по фактури ,издадени от И. С. Ко ЕООД жалбоподателят е представил допълнително договор сключен между Монтажи КО ЕООД и Сдружение М. Д. от 20,03,2009год за изпълнение на реконструкция на инженери мрежи на обект Автомагистрала Л.,както и фактури и актове обр.12 към тях;договор от 01,06,2009год с И. С. Ко ЕООД за изпълнение на изкопни работи за изествене на газопоровод;договор за наем на багер от 01,07,2009г,приемо предавателни протоколи за предаване и връщане на

багера,РКО-доказателство за платена наемна цена,договор за извършване на работа от 01,07,2009год с правоспособен водач на багер,фактури и актове за приемане на извършени работи;писма до М. Д. относно неразплатено строителство,констативни актове относно вложени машино смени и относно изпълнени изкопни работи.От приетото заключение на СТЕ се установява,че по отношение на И. С.- Ко ЕООД за обект Автомагистрала Л.-видовите работи са изпълнени съгласно договор от 01,06,2009год за извършване на изкопни работи за изместване на газопровод на обект автомагистрала Л.,приети от възложителя Монтажи Ко ЕООД съгласно издадени актове обр.19 от №1 до№47.Договорът бил сключен във връзка с договор от 20,03,2009год между Монтажи Ко ЕООД и Сдружение М. Д.-възложител с предмет изпълнение и реконструкция на инженерни мрежи на обект Автомагистрала Л..Допълнително били представени двустранно подписани констативни актове и актове обр.12,потвърждаващи количествата на извършените работи,отразени в актове обр.19.Фактът,че има различия между количествата на изкопните работи,актувани от И. С. Ко ЕООД към Монтажи Ко ЕООД и тези актувани от Монтажи Ко ЕООД към Сдружение М. Д. се дължали на това,че имало неуредени плащания ,за които били отправяни множество писма.От друга страна заключението на ССЕ установи,че фактурите били осчетоводени като били взети следните счетоводни операции-д-т с/ка 411 Клиенти;к-т с/ка 4532 Начислен ДДС на продажби;к-т с/а 702 приходи от продажби;Процесните фактури били платени в брой,но от счетоводството на доставчика не била предоставена оборотна ведомост на с/ка каса,от която да се установи как са осчетоводени платените от Монтажи КО ЕООД суми по процесните фактури.Фактура № 443/11,09,2009г за 22032 лв не била осчетоводена в с/ка 411 Клиенти и не е отразена в дневника за продажбите за месец септември 2009год.В рамките на съдебното производство обаче жалбоподателят не успя да ангажира доказателства/чл.154 ГПК във вр.§2 от ДОПК/,които да оборят констатацията на приходната администрация,че към издадените фактури от И. С. ко ЕООД били прикрепени фискални бонове ,издадени от фискално устройство различно от това,което било регистрирано от доставчика в ТД на НАП.Т.е издадените фискални бонове не отговарят на разпоредбата на чл.118 ал.3 от ЗДДС и не могат да служат като доказателство за извършено разплащане по документираните с процесните фактури доставки на услуги.Разпоредбите на чл.118 ал.1 и ал.3 от ЗДДС задължават всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице да регистрира и отчита извършените от него доставки (продажби в търговски обект) чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство, независимо дали е поискан друг данъчен документ, а фискалната касова бележка (фискалният бон) е хартиен документ, регистриращ продажба/доставка на стока или услуга в търговски обект, по която се плаща в брой, с чек, с ваучер, с банкова кредитна или дебитна карта или с други заместващи парите платежни средства, издаден от въведено в експлоатация фискално устройство от одобрен тип, за което е заверено свидетелство за регистрация.Доколкото съществува разминаване в регистрацията на фискалното устройство,от което са издадени въпросните фискални бонове и устройството ,което е регистрирано на името на И. С. Ко ЕООД,а също така плащането по всяка

една от 47 фактури на обща стойност около 3 милиона лева е извършено в брой, а не по банков път, както и обстоятелството, че липсва оборотна ведомост на с/ка каса на И. строй Ко ЕООД, от която да се установи как са осчетоводени платените от Монтажи КО ЕООД суми по процесните фактури, то не би могъл да се установи по категоричен начин правото на възникване на данъчен кредит/решение № 10242/08,07,2011 год по адм. Дело № 14882/2010 г на ВАС I отд./Всъщот от заключението на СТЕ се установи още, че за обект автомагистрала Л.-трудно е след близо две години да се провери точно къде и какво е извършено. В конкретния случай не и могло да намери приложение решението на СЕС по съединени дела № С-80/1 и С-142/11-най малкото поради причината, че приходната администрация не отказва правото на данъчен кредит поради данъчна измама и в решението на СЕС става въпрос за доставка на стоки/акациеви трупи/, а тук спорна е доставката на услуги. Доколкото изследвайки механизма на доставките, плащането на същите е осъществено в брой, липсва оборотна ведомост на с/ка каса, водена при доставчика и невъзможността същият да бъде установен в процеса и да изпълни задължението си да предостави исканите документи, както и обективния факт, че за всяко плащане в брой е издавана фискална бележка от устройство, различно от това, което е регистрирал доставчика, то и съдът намира, че законосъобразно приходната администрация е отказала правото на данъчен кредит по доставките, изпълнени от И. С. Ко ЕООД в размер на 175300,40 лв и лихви в размер на 22737,94 лв, тъй като липсват доказателства доставчикът реално да е извършил фактурираните услуги.

При този анализ на установените в процеса факти жалбата е частично основателна и ще следва да бъде уважена за съответните данъчни периоди, както бе посочено по горе, а за доставчика И. С. Ко ЕООД и данъчните периоди за осъществени от него доставки ще следва да се отхвърли като неоснователна.

Съобразно чл. 161, ал. 1 от ДОПК и при направено искане за това на жалбоподателя се дължат разноски за производството /ДТ, адвокатско възнаграждение и депозити за експертизи/ съразмерно на уважената част на претенцията - а именно 1303,93 лева. Същото се отнася и до претендираното юрисконсултско възнаграждение в размер на 2822,57 лв, съразмерно на отхвърлената част от претенцията, която сума дружеството ще следва да заплати на приходната администрация.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по оспорването на [фирма], ЕИК по Булстат [ЕИК], със седалище [населено място], [улица], представлявано от Б. Димитров М. Ревизионен акт /РА/ № [ЕИК]/ 26.04.2011 г., издаден от А. К. К., главен инспектор по приходи в ТД на НАП – С., потвърден в обжалваната част от директора на дирекция ОУИ при ЦУ на НАП с решение № 1831/ 17.10.2011 г. относно отказан данъчен кредит в размер на 86725,49 лева по фактури, издадени от [фирма], ЕООД С. 97 Ко, ЕООД Квант Систем, ЕООД А. И., за данъчни периоди м.08,2007; м.09,2007; м.10,2007; м.11,2007; м.12,2007; м.01,2008; м.06,2009;

м.07, 2009; и лихва за забава в размер на 29708,19 лв.

ОТХВЪРЛЯ оспорването на [фирма], ЕИК по Булстат[ЕИК], със седалище [населено място], [улица], представлявано от Б. Димитров М. против Ревизионен акт /РА/ №[ЕИК]/ 26.04.2011 г., издаден от А. К. К., главен инспектор по приходи в ТД на НАП – С., потвърден в обжалваната част от директора на дирекция ОУИ при ЦУ на НАП с решение № 1831/ 17.10.2011 г. в останалата му част.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С. при ЦУ на НАП да заплати на [фирма], ЕИК по Булстат[ЕИК], със седалище [населено място], [улица], представлявано от Б. Димитров М. разноси в производството в размер на 1303,93 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК по Булстат[ЕИК], със седалище [населено място], [улица], представлявано от Б. Димитров М. да заплати на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С. при ЦУ на НАП разноси в производството в размер на 2822,57 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: